

คม·สด·ลึก

ปีที่ 12 ฉบับที่ 4158 วันเสาร์ที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2556 หน้า 11

เด็กช่างน้อยคนนักที่หันมาเอาดีด้านงานศิลปะ แม้ไม่ได้ร่ำเรียนมาทางนี้ แต่สำหรับ "ไพโรจน์ เนาร์สุวรรณ" ประธานกลุ่มลูกไม้แห่งหมู่บ้านคีรีวง ต.กำโลน อ.ลานสกา จ.นครศรีธรรมราช ก็พยายามไขว่คว้าหาความรู้แบบครูฝึกสักใจและศึกษาเรียนรู้จากตำราพร้อมฝึกทดลองทำงานชำนาญในการนำเศษวัสดุเหลือใช้จากธรรมชาติมาทำเป็นสิ่งประดิษฐ์ทรงคุณค่าในหลากหลายผลิตภัณฑ์จนเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

"ผมเรียนช่างมา จบสาขาไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ได้เกี่ยวกับศิลปะเลย แต่ชอบด้านนี้มาก ตอนเรียนที่

นำอถวาทายคามตลาดเปิดท้ายและงานเทศกาลต่าง ๆ จนกระทั่งมีผู้รู้จากภูเก็ตมาเจอและสอนวิธีทำให้อย่าง

เป็นเรื่องเป็นราวจากนั้นก็ฝึกทำเรื่อยมา โดยหาวัสดุที่หาหลายในพื้นที่มาเพิ่ม

ให้ฝึกทำในช่วงวันหยุดเสาร์อาทิตย์ด้วยเพื่อเขาจะได้มีรายได้ช่วยแบ่งเบาภาระผู้ปกครองได้บ้าง ซึ่งรายได้จะแบ่งให้ตามชิ้นงาน โดยสมาชิกจะรับไปทำเองที่บ้านเสร็จแล้วเอามาส่งที่ทำการกลุ่ม

"ราคามันตั้งแต่หลักสิบไปจนถึงหลักพัน โดยราคาเราเป็นคนตั้งได้ตามความพอใจ ไม่ได้อยู่กับลูกค้า ไม่ใช่ซื้อก็ไม่ใช่ไร มันไม่ได้เสียหาย ไม่เหมือนมังคุดที่เรารู้สึกดูแลจริง แต่ไม่สามารถตั้งราคาเองได้ ก็มีความรู้สึกน้อยใจเหมือนกัน ปลูกมังคุด ปลูกผลไม้ แต่ไม่สามารถตั้งราคาเองได้ แต่ฉันนี่ผมตั้งราคาได้ คุณไม่พอใจ ผมก็ไม่ขายสินค้าบางตัวต้นทุนแค่ 20-30 บาทเท่านั้น แต่ขายในราคาหลักร้อยหลักพัน มันขึ้นอยู่กับความพอใจของเรา"

จึงไม่แปลกที่วันนี้เห็นสมาชิกกลุ่มลูกไม้ในหมู่บ้านคีรีวง ใช้เวลาว่างนั่งล้อมวงถักเชือกเขียนล้อมลูกสวาท ลูกหมามูย ลูกพระเจ้าทำพระองค์ ให้กลายเป็นกำไล สร้อยคอ หรือเครื่องประดับนานาได้อย่างน่าทึ่ง หวังเป็นรายได้

เรียงร้อยลูกไม้สู่เครื่องประดับงานศิลปทำเงินชาวบ้าน'คีรีวง'

กรุงเทพฯ ก็ช่วยเพื่อขายและลงฝึกทำดูบ้าง แต่ไม่จริงจังอะไรมาก พอกลับมาอยู่บ้านก็เลยคิดว่าเราจะเอาเศษวัสดุเหลือใช้จากธรรมชาติที่มีอยู่เป็นจำนวนมากในหมู่บ้านมาลองทำ ปรากฏว่าได้รับความสนใจจากชาวบ้านเป็นอย่างมาก ถ้าเป็นวันหยุดเสาร์อาทิตย์ก็จะมีเด็ก ๆ มาลองฝึกทำกัน ผมจะเป็นคนสอนให้"

ลูกไม้หลากชนิด วัสดุหลัก

สมาชิกกลุ่มขณะทำสิ่งประดิษฐ์

ไพโรจน์ เนาร์สุวรรณ ประธานกลุ่มลูกไม้บ้านคีรีวงย้อนอดีตให้ฟัง พร้อมระบุว่า กว่าที่จะถึงวันนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายต้องตระเวนหาวิชาศึกษาเรียนรู้ใส่ตัว พร้อมนำมาทดลองฝึกปฏิบัติจริง จนมั่นใจว่าผลงานสามารถวางขายได้ โดยเริ่มจากการนำลูกสวาทหรือลูกหวาดตามชื่อเรียกของภาษาถิ่นปักษ์ใต้มาถักทอร้อยด้วยเชือกเป็นสร้อยคอ กำไลแล้ว

สีสันทันเรื่อย ๆ ก่อนจะมาตั้งเป็นกลุ่มลูกไม้ในปี 2547

"พอตั้งกลุ่มในปี 2547 ก็ส่งเข้าประกวดไอทีออปเลย ผลปรากฏว่าผลงานของเราก็ได้ 4 ดาวในปีนั้นเลย แต่ก่อนหน้านี้อีกทำเองขายเองและตระเวนขายไปเรื่อยตามงานเทศกาลต่าง ๆ พอตั้งกลุ่มเสร็จก็ส่งผลิตภัณฑ์เข้าประกวดไอทีออปในปีเดียวกัน ก็ได้ 4 ดาวมา จากนั้นมีผู้สนใจเข้ามาเป็นสมาชิกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตอนนี้มีอยู่ 15 คน ถามว่ารายได้ดีไหม ก็เป็นรายได้เสริมนะเดือนหนึ่ง ๆ แต่ละคนมีรายได้เฉลี่ย 3,000-4,000 บาท"

ประธานกลุ่มลูกไม้บ้านคีรีวง เผยถึงกระบวนการผลิตขึ้นอยู่กับความถนัดของแต่ละคน ส่วนตนจะทำหน้าที่ดูแลการตลาดเป็นหลักและช่วยสอนให้เด็ก ๆ เขาชวนในหมู่บ้าน

เสริมในช่วงนอกฤดูกาลผลไม้ที่เป็นอาชีพและรายได้หลักของชาวบ้านที่ในในฐานะหมู่บ้านที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จนได้รับรางวัลยอดเยี่ยมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Thailand Tourism Awards) ประจำปี 2541 ประเภทเมืองและชุมชน สนใจผลิตภัณฑ์ฝีมือสมาชิกกลุ่มลูกไม้โทร.0-7553-3126, 08-6788-8718 หรือดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่ www.kiriwonggroup.com

ขั้นตอนการทำอย่างง่าย

ไพโรจน์ เนาร์สุวรรณ ประธานกลุ่มลูกไม้อธิบายถึงขั้นตอนการทำเครื่องประดับจากวัสดุธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเตรียมอุปกรณ์แบบง่ายๆ ใช้วัสดุหาได้ในท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย 1.ลูกสวาทหรือลูกไม้ถักล้อม 2.เชือกเกลือ 3.กรรไกร 4.ไฟแช็ก 5.เข็ม และ 6.ไม้ตัก เมื่อเตรียมอุปกรณ์พร้อมแล้วจากนั้นก็ตัดเชือกยาวประมาณ 2 ฟุต จำนวน 3 เส้นแล้วนำเชือก 1 เส้นมาขึงกับไม้ตักเพื่อใช้กับเชือกแกน จากนั้นนำเชือก 2 เส้นที่เตรียมไว้มาผูกกับเชือกแกนทั้งสองแล้วแบ่งเชือก 2 เส้นออกเป็น 2 ผังแล้วนำเชือกด้านซ้ายมาถัก โดยดึงเชือกมาด้านขวาของเส้นแกนแล้วอ้อมลงด้านล่างเสร็จแล้วก็สอดขึ้นมาด้านบน จากนั้นนำเชือกที่ถักเสร็จแล้วมาถักลูกสวาทหรือลูกไม้ที่เตรียมไว้แล้วมัดให้แน่นทั้งสองด้าน เสร็จแล้วจึงตัดเชือกที่เหลือทิ้งแล้วใส่ฟิลอนเพื่อเก็บรายละเอียดให้สวยงาม ก่อนนำอถวาทจำหน่ายต่อไป

• สุรศักดิ์ อัคร •